

en forsvarlig Uddannelse. Denne Bestemmelse anser jeg for at være meget formaals-tjenlig. Det vil nemlig ikke være vanskeligt at paavise, at der er Virksomheder, som udelukkende holdes gaaende ved Antagelse af Lærlinge. Saadanne Virksomheder egner sig ganske naturligt ikke til at uddanne Lærlinge, men paafører det øvrige Haandværk, som ønsker at give sine Lærlinge en forsvarlig Uddannelse, en Smudskonkurrence. Jeg mener derfor ikke, at der fra Haandværkets Side kan rejses nogen berettiget Indvending mod denne Bestemmelse, der vil virke betryggende for Lærlingenes Uddannelse.

Angaaende Lærlingenes Anvendelse findes der i Lærlingelovens § 9 en Bestemmelse om, at Mesteren ikke maa anvende Lærlingen til andet Arbejde end det, der henhører til Forretningens Virksomhed. Dette Udtryk er alt for omfattende og kan føre til Misbrug i utallige Tilfælde. „Forretningens Virksomhed“ er nemlig et meget vidt Begreb; alt muligt, der ikke vedrører selve Faget, kan jo komme ind under „Forretningens Virksomhed“, og det vil praktisk talt være muligt at anvende Lærlingen til alle mulige Arbejder. Lovforslagets § 10 indeholder en bedre Formulering af denne Bestemmelse, idet den udtrykker det, som sikkert ogsaa er Meningen, nemlig at Lærlingen kun kan anvendes til Arbejde, der henhører til Fagets Omraade; men samtidig er der indført en lille Lempelse, idet der er indført Ordet „normalt“. Forslaget har altsaa paa den ene Side skærpet Bestemmelsen og paa den anden Side lempet den. Det siges nu, at Lærlingen normalt ikke maa anvendes til andet Arbejde end det, der vedrører Faget, og derved tager man et rimeligt Hensyn til begge Sider, først til Lærlingens Interesser, idet det sikres ham, at han kun bliver beskæftiget ved Faget, og dernæst til Mesteren ved det lille Ord „normalt“, der forhindrer de Urimeligheder, som ellers kunde indtræffe.

Med Hensyn til Undervisningen bestemmer Lærlingelovens § 11, at Læremesteren saa vidt muligt skal holde Lærlingen til at deltage i Undervisningen i Handels- eller tekniske Skoler. I Lovforslagets § 12 gøres det nu til Pligt for Lærlingen at deltage i Undervisningen paa tekniske Skoler, Handelsskoler eller Fagskoler. Naar det gøres til Pligt for Lærlingen at deltage i Undervisningen, er det ikke blot, fordi Mesteren skal betale Undervisningen, men det ligger saaledes i en Række Fag, at hvis Lærlingen ikke regelmæssigt deltager i den teoretiske Undervisning, kan han ikke faa den Ud-

dannelse i Faget, som i Virkeligheden er nødvendig. Det er derfor ikke mindst af Hensyn til Lærlingen selv, man fastsætter denne Pligt for ham til at deltage i Undervisningen.

Lovens § 14 indeholder Bestemmelser vedrørende Lærlingens Udebliven. Det siges her, at naar en Lærling uberettiget har forladt Læren, er Læremesteren berettiget til at forlange ham bragt tilbage ved Politiets Foranstaltning. Tilbageførelsen kan stilles i Bero, naar Lærlingens Forældre eller Væge inden en af Politiet fastsat kort Frist søger Lærlingeforholdet ophævet ved Sagsanlæg eller ved Voldgift. Lovforslagets § 15 gaar ud paa at afskaffe Politiets Medvirkning i Lærlingeforholdet og i Stedet henvise forekommende Uoverensstemmelser til voldsrettelig Behandling.

§ 18 i Loven indeholder Bestemmelser angaaende Forholdet, naar Mesteren flytter til en anden Kommune; der staar saaledes, at Lærlingeforholdet kan hæves, naar Mesteren flytter til en anden Kommune, men der er ikke i Loven givet Adgang til at hæve Kontrakten, naar Lærlingens Forældre eller Væge flytter. Her foreslaas det nu at give Adgang til at hæve Kontrakten, naar Forældre eller Væge flytter til en anden Kommune med Bopæl mindst 6 km fra Lærestedet, vel at mærke naar Lærlingen ikke har Kost og Logi hos Mesteren. Under saadanne Omstændigheder nødvendiggør rent praktiske Forhold, at Lærlingeforholdet hæves, og det er det, den foreslaaede Bestemmelse tager Sigte paa.

Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 20 og 21 er noget nyt og angaar Oprettelsen af Lærlingenævn. Det bestemmes her, at der udenfor København og Frederiksberg i hver Politikreds skal oprettes Lærlingenævn bestaaende af Politimesteren som Formand og 4 andre Medlemmer, hvoraf de to vælges blandt Arbejdsgiverne og de to blandt Arbejderne. I København skal der ikke oprettes saadanne Lærlingenævne, men den Myndighed, der ellers tilkommer Lærlingenævnene, skal her tillægges Centralarbejdsanvisningskontorets Bestyrelse. Ved denne Ordning opnaas der, at Lærlingevæsenet faar sit eget Organ i København, et Centralorgan, der kan beskæftige sig med alt vedrørende Lærlingeforhold. Ordningen af disse Forhold vedrørende Lærlingevæsenet er nu i høj Grad utilfredsstillende i København. Godkendelse af Lærlingekontrakter finder Sted i Arbejdsdirektoratet, Anvisning af Lærlinge foregaar gennem Centralarbejdsanvisningskontoret, Paataleretten er hos Politimyndighederne, og Myndig-